Po narudžbi opatijskog Konzorcija za izgradnju žičare na Učki, projektni tim austrijske tvrtke »Kohl&Partner« izradio je predinvesticijsku studiju koja je 30. srpnja predstavljena u Opatiji u hotelu Milenij. Prema njihovoj studiji, polazna stanica žičare mogla bi se nalaziti u Medveji, a završna na Sedlu ispod Vojaka. Te su se dvije polazišne tj. završne točke pokazale kao povoljnijima i isplativijima od prethodno najavljivane trase Ika – Tunel Učka-Poklon, iako ne i u potpunosti isplativima prema mišljenju ED Žmerga.
Tijekom javne prezentacije, koja je održana pred velikim brojem zainteresiranih gospodarstvenika, predstavnika jedinica lokalne samouprave i društva za zaštitu okoliša, magistar Christopher Hinteregger iz spomenutog austrijskog projektnog tima, izložio je najbitnije dijelove studije pa je prije navedena trasa Medveja-Sedlo (Vojak) naglašena kao idealna s obzirom da bi turisti s te točke mogli kratkim pješačenjem doći do samog vrha planine. On je dalje istaknuo kako bi se na dužini od 4 kilometra, od Medveje do Učke, putovalo nešto manje od 7 minuta, a predviđeno je da žičara bude tipa zračnog tramvaja s dvije kabine po 60 mjesta. To znači da bi joj kapacitet bio prijevoz 360 putnika na sat, a u najoptimističnijim prognozama žičaru bi koristilo 226 ljudi na dan. Trasa Medveja – Sedlo s aspekta procjene ulaganja koštala bi investitore oko 10,94 milijuna eura, dok bi trasa Ika – Tunel Učka – Poklon iznosila 13,25. Na prezentaciji su spomenute i činjenice kako bi korištenje žičare moglo biti usmjereno najviše prema stanovnicima, odnosno turistima s područja Primorsko-goranske i Istarske županije, no cijena vožnje nije se jasno mogla saznati. Naime uspoređujući slične žičare u Europi, karta u oba smjera bi mogla koštati između 8 i 15 eura. Prezentaciji su nazočili Mladen Blažević iz Konzorcija za izgradnju žičare, inž. Miro Gudelj, te Egon Vasilić ispred Parka prirode Učka.

Postavlja se pitanje koliko je izgradnja žičare uopće isplativa s obzirom na činjenicu da do Učke postoji lagan cestovni pristup koji se svakodnevno intenzivno koristi. Isto tako postavlja se pitanje hoće li lokalno stanovništvo zaista i koristiti žičaru s obzirom na relativno skupu cijenu karte, osim u prvom navratu kada će htjeti zadovoljiti svoju znatiželju isprobavši ovu atrakciju i vidjeti Kvarner iz jednog drugog ugla? Ako k tome uzmemo u obzir činjenicu da izletnik rijetko kad putuje sam, već to čine i ostali članovi obitelji, cijena od oko 400,00 kn je za jednu četveročlanu obitelj vrlo vjerojatno previsoka s obzirom na današnje mogućnosti prosječne hrvatske obitelji. Hoće li tada žičara biti osuđena na rijetku uporabu od strane inozemnih/tuzemnih turista namjernika i na taj način ovaj projekt postati zaista prvenstveno luksuz zbog čije će realizacije Učke platiti previsoku cijenu? Naime, je li zaista opravdano zbog ovako kratke relacije uništiti dio eko sustava zaštićenog područja Parka prirode Učka što će biti neminovno kako bi se izgradila infrastruktura za žičaru? Uključimo tu i izgradnju parkirališnog prostora za ovu priliku, pa zatim i naplatu parking mjesta koja će se teško izbjeći s obzirom na aktualno naplaćivanje svih uređenih i neuređenih kvadrata prostora na području u kojem živimo. Osim toga studije procjene na okoliš još uvijek nisu

napravljene…

Procijenite sami koliko je i za koga ova investicija zaista korisna, isplativa i održiva.